

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Пловдив

ЗАПОВЕД

№АК-04-10/21.05.2018

С решение № 44, взето с протокол № 7 от 22.12.2017г., на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за местното самоуправление /ЗМСМА/; чл. 36, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/, чл. 36 от Закона за собствеността /ЗС/, чл.41, ал.1,т.2 и чл. 41 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, Общински съвет Съединение в точка 1. Дава съгласие за разпореждане (прекратяване на съсобственост, чрез продажба идеалните части на общината) с общинско място, представляващо 44/1080 ид.ч. от УПИ IX – 1073,кв. 75 по плана на гр. Съединение, за който има съставен акт за частна общинска собственост 1113 от 05.02.2018г., вписан в Служба по вписванията Пловдив; в точка 2. Възлага на кмета на община Съединение да сключи договор за покупко-продажба на имота, описан в т. 1. от настоящото решение, за прекратяване на съсобственост чрез продажба на идеалните части на общината на съсобственика Венцислав Николов Саксанов, за сумата от 369.60 лв.; В точка 3. Плащането на цената на имота, ведно със законоустановените данъци, такси и режийни разноски, изчислени върху нея, да се извърши в лева, като не се допуска плащане с непарични платежни средства. На заседанието са присъствали всички общински съветници – **17** на брой, като „ЗА“ приемане на решението са гласували **15** от тях, а „ПРОТИВ“ – двама, „ВЪЗДЪРЖАЛИ СЕ“ – **0**.

Решение № 44 е постъпило на електронния адрес на деловодството на Областна администрация – Пловдив със съпроводително писмо с вх. № АК-01-96 от 30.04.2018г., подписано с електронен подпис от Илия Дребчев – Председател на Общински съвет Съединение.

В срока на административен контрол, осъществяван от Областен управител на област Пловдив, е констатирана незаконосъобразност на така приетото горесцитирано решение, като с писмо в изх. № АК-01-96#5/04.05.2018г. на Областен управител на област Пловдив, административният акт е върнат за ново обсъждане от страна на общински съвет Съединение. Видно от извлечение от имейл-а на деловодството на Областна администрация- Пловдив, писмото е получено в деловодството на общински съвет

Съединение на 04.05.2018г., от която дата започва да тече срокът за ново обсъждане на решението.

Върнатото за ново обсъждане **решение № 44** е прегласувано на редовно заседание на общински съвет Съединение, проведено на 14.05.2018г., като в резултат на това е прието **решение № 47**, обективизирано в протокол № 8/14.05.2018г. С **решение № 47** общински съвет Съединение, на основание чл. 45, ал. 9 от ЗМСМА, **приема ПОВТОРНО решение № 44**, взето с протокол № 7 на редовно заседание на ОБС-Съединение, проведено на 26.04.2018г. На заседанието са присъствали **15** на брой от общо **17** общински съветници, като **„ЗА“** приемане на решението са гласували **8** от тях, **„ПРОТИВ“** – **2**, **„ВЪЗДЪРЖАЛИ СЕ“** – **5**.

Решение № 47 е постъпило на електронния адрес на деловодството на Областна администрация – Пловдив със съпроводително писмо с вх. № АК-01-114 от 16.05.2018г., подписано с електронен подпис от Илия Дребчев – Председател на Общински съвет Съединение.

С оглед гореописаната фактическа обстановка, върнатият за ново обсъждане акт не влиза в сила и се разглежда от общинския съвет в 14-дневен срок от получаването му, както повелява разпоредбата на чл. 45, ал. 7 от ЗМСМА. Съгласно чл. 45, ал. 9 от ЗМСМА общинският съвет може да **отмени**, да **измени** или да **приеме повторно** върнатия за ново обсъждане акт. В случая общински съвет е приложил третата хипотеза на чл. 45, ал. 9 от ЗМСМА и е потвърдил върнатото **решение № 44**. Според съдебната практика, обективизирана в **Решение № 14 от 01.01.2016г. на ВАС по адм. д. № 603/2015г. III отд. докладчик съдията Албена Радославова**, на контрол по законосъобразност пред съда, съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 11 от ЗМСМА, подлежи „повторно приетото решение“ – т.е., първото решение на общинския съвет, повторно гласувано от общинския съвет. Следователно, в настоящия случай предмет на оспорване следва да бъде **решение № 44, взето с протокол № 7 от 26.04.2018г. на общински съвет Съединение**.

Решение № 44 представлява незаконосъобразен административен акт поради нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила – самостоятелни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Ведно с това, потвърдителното решение № 47 не е прието съгласно изискванията на чл. 45, ал. 10 от ЗМСМА, а именно решение с правно основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, респ. актът, върнат за ново обсъждане да се приема повторно с мнозинството, определено в закон, но с не по-малко от повече от половината от общия брой на общинските съветници.

Видно от изложените мотиви в докладна записка № 129/25.04.2018г. на Атанас Балкански – кмет на община Съединение, със заповед № 335 от 19.03.1992г. на кмета на община Съединение е приет застроителният и регулационен план на гр. Съединение. Съгласно приложените скици с № 22/23.01.2018г. и № 103/09.03.2018г. се установява, че предвижданията по действащия регулационен план на града, одобрен през 1992 г. относно УПИ IX-1073, не са осъществени. Такива констатации се поддържат и в предложението за приемане на настоящото решение, както се съдържат в нотариалния акт, доказващ правото на собственост на Венцислав Саксанов върху УПИ IX-1073. Но са неправилни посочените изводи за съсобственост между общината и физическото лице, тъй като при сега действащият ЗУТ и установената фактическа обстановка съсобственост не е възникнала през 1992г., нито съществува такава в настоящия момент, за да бъде приложен реда по чл. 36 от ЗОС относно прекратяване ѝ. Диспозитивът на решението не съответства на приложимия в случая Закон за устройство на територията, което обуславя неговата незаконосъобразност.

За да е налице “приложен план” съобразно ЗТСУ/отм./ е необходимо да е извършено плащане на регулационните сметки или фактическо заемане на придадените части и владение на същите повече от 10 години, при което владение настъпва съвпадане на регулационните и имотните граници. “Неприлагането на място” на влезли в сила при действието на ЗТСУ/отм./ планове към момента на влизане в сила на ЗУТ, така и след изтичане на определените в този закон срокове вр. и с §8 ПР ЗУТ, означава, че са останали неуредени регулационните сметки или не са изградени предвидените улични регулации. Преценката дали регулацията е била приложена при действието на ЗТСУ(отм.) следва да бъде извършена към момента на влизане в сила на ЗУТ, т.е. 31.03.2001 г., тъй като съгласно §6,ал.1 от ПР на ЗУТ само приложените към момента на влизане в сила на ЗУТ дворищнорегулационни планове запазват действието си.

Съгласно действащата в настоящия момент уредба, съдържаща се §22, ал. 1 от ЗУТ ПУП се счита за приложен по отношение на регулацията при следните хипотези: с влизане в сила на административния акт по одобряване на плана по чл. 16 ЗУТ; със сключване на окончателни договори при одобряване на планове по чл. 15 и чл. 17 ЗУТ или с изплащането на обезщетенията по отчуждителните производства.

Гореизложеното обуславя приложение на производство по т.н. „доброволна регулация“ от страна на общински съвет Съединение. Но в случая органът на местно самоуправление неправилно и незаконосъобразно е изразил воля за прекратяване на съсобственост по чл. 36, ал.1, т.2 от ЗОС. Този въведен със ЗУТ нов принцип при изменение

на границите на урегулираните имоти, е наложил да бъдат уредени отношенията, възникнали по повод на приети по реда на ЗТСУ (отм.), но все още неприложени дворищнорегулационни планове, така че да се осигури приемственост и сравнително плавен преход между режима на "принудителната" регулация, действал по ЗТСУ (отм.) и режима на "доброволна" регулация, въведен със ЗУТ, и да се избегне за в бъдеще евентуална възможност за несъответствие между имотните и регулационни граници на урегулираните поземлени имоти. Именно това е целта на разпоредбите на § 6 и § 8 от ПР на ЗУТ: С тях отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворищнорегулационни планове за изравняване на частите в образувани съсобствени дворищнорегулационни парцели и за заемане на придадени поземлени имоти или части от тях се продължава само временно- до изтичане на сроковете по § 6, ал. 2 и 4 от ПР на ЗУТ, след което това отчуждително действие отпада автоматично, по силата на закона. С изтичането на сроковете по § 6, ал. 2 и 4 от ПР на ЗУТ правото на собственост върху парцела се трансформира в право на собственост върху имота, за който е бил отреден дворищнорегулационния парцел, а придаваемите части се връщат в патримониума на собственика на имота, от който са били отчуждени, съответно създадената по силата на неприложения дворищнорегулационен план съсобственост върху парцел, образуван от два маломерни имота, **се прекратява**. Съгласно § 8, ал. 2, т. 1 от ПР на ЗУТ, собствениците на поземлените имоти по ал. 1 могат да приложат влезлите в сила неприложени дворищнорегулационни планове с договор за прехвърляне на собственост в нотариална форма. Именно заради това, за да може отново да придобие собствеността върху придаваемата част, той следва да сключи договор в нотариална форма със собственика на съседния имот за прехвърляне на собствеността върху тази реално определена част от парцела, какъвто договор е допустим съгласно чл. 200, ал. 2 ЗУТ. Разпоредбата на §8, ал. 3 от ПР на ЗУТ предвижда, че договорите по ал. 2, т. 1 се сключват във формата и при условията и по реда на чл. 15, ал. 4 и ал. 5 и чл. 17, ал.4 и ал. 5 от ЗУТ. Горезложените доводи се потвърждават от съдебната практика, служебно известна на страните по спор със идентичен предмет и обективизирана в **Решение № 3438 от 19.03.2018г. на ВАС, III отд., докладчик съдията Ваня Пунева**.

На следващо място, потвърдителното решение № 47 не е прието съгласно изискванията на чл. 45, ал. 10 от ЗМСМА, а именно решение с правно основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, респ. актът, върнат за ново обсъждане да се **приема повторно с мнозинството, определено в закон, но с не по-малко от повече от половината от общия брой на общинските съветници**. Това обстоятелство обуславя самостоятелно

основание за отмяна на първоначално приетия акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Видно от мотивите на *Решение № 14/04.01.2016 г. по адм. д. № 603/2015 г., III отд. на ВАС*, безспорно следва да се контролират кворумът и мнозинството при повторното приемане на върнатото за ново обсъждане решение в хипотезата на чл. 45, ал. 10 от ЗМСМА. Въпреки това на контрол за законосъобразност пред съда съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 11 от ЗМСМА подлежи „повторно приетото решение” – т.е. първото решение на общинския съвет, повторно гласувано от общинския съвет. Ако второто решение на общинския съвет, с което повторно се приема върнатото за ново обсъждане първо решение, е прието в нарушение на изискуемото по чл. 45, ал. 10 мнозинство, то в този случай повторно приетият акт е гласуван в нарушение на процедурата за приемането му и в противоречие с материалния закон едновременно. Не е налице обаче нищожност на второто решение поради несамостоятелния му характер и неотделимостта му като диспозитив от върнатото за ново обсъждане, повторно прието първо решение.

Съгласно чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА, решенията на общинския съвет по чл. 21, ал. 1, т. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 и 20 и по чл. 21а, ал. 3 от същия закон се вземат с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. Според чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, общинският съвет приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и определя конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони и кметства. При изчисляване на мнозинство за вземане на решение от колективен административен орган, осъществяващ правно регламентирана административна дейност, следва да се прецени налице ли е минималният брой от членовете на органа, подкрепили решението, за да се счита то за прието. При преценка за наличие на мнозинство, математическият резултат винаги трябва да е цяло число, защото не е възможно решение на колективен орган на управление да се приема с мнозинство от половин глас. Ако при изчисляване на мнозинството числото не е цяло, то следва да се закръгли на следващата по-голяма величина.

Противоречието с нормата на чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА се изразява в това, че общинският съвет не е приел решение № 47 с предвиденото от закона квалифицирано мнозинство от повече от половината от общия брой на съветниците. Общият брой на съветниците в общински съвет Съединение е 17. Половината от общия брой общински съветници е числото 8,5. Понеже математическият резултат 8,5 не удовлетворява правните изисквания при формиране на волята на колективния орган, тъй като няма как половин глас да надделее при вземането на решението, то това число следва да се закръгли до

следващата по-голяма величина **9**, от което следва, че половината от общия брой **17** общински съветници са **9** души, а не **8,5**. Повече от половината от общия брой на съветниците, съгласно чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА, са **10** съветници, гласовете на които са необходими за приемането на решението. В конкретния случай, за приемане на решението със „ЗА“ са гласували **едва 8 съветници**.

В трайно установената съдебна практика по категоричен начин е възприет изводът, че при преценка за наличие на мнозинство математическият резултат винаги трябва да е цяло число, защото не е възможно решение на колективен орган на управление да се приема с мнозинство от половин глас. Ако при изчисляване на мнозинството числото не е цяло, то следва да се закръгли на следващата по-голяма величина. Мнозинството при приемане на решенията представлява минималния брой членове на колективния орган, който следва да подкрепи решението, за да се приеме за валидно. Безспорно е, че в нормативната уредба липсва легално понятие на този термин, поради което следва да се има предвид общоупотребимият български език (чл. 9 от ЗНА), а разпоредбата на чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА е ясна – решението се взема с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. По този начин се формира минималният брой от общия брой общински съветници, генерирани волята на колективния орган в приетото решение. Наличието на цифри след десетичната запетая означава, че е необходим още един глас, а не половин. Това е така, тъй като се касае не до обикновено математическо изчисление, за да се закръгля на половинки, а е необходим глас на един общински съветник, за да се получи необходимото мнозинство. Неспазването дори само на това изискване, предвидено в закона прави взетото решение незаконосъобразно. При изчисляване на мнозинство за вземане на решение от колективен административен орган, не могат да намерят приложение общоизвестните математически правила за закръгляване на числа към цяло, прилагани в математиката. В случая се касае до осъществяване на правнорегламентирана административна дейност по приемане решение с разписано от закона необходимо мнозинство. Мнозинството при приемане на решението може да се определи като минималния брой от членовете на органа, които трябва да подкрепят съответното решение. Когато необходимото мнозинство математически се изчислява като нецяло число, какъвто е настоящият случай, преценката дали е взето решение следва да се извърши като резултатът се закръгли на следващата по-голяма величина, тъй като само по този начин може да се приеме, че това е минималният брой от членовете, формирали волята на колективния орган (в този смисъл *Решение № 10538/2008 г. по адм. д. № 11129/2008 г., IV отд. на ВАС; Решение № 3469/2009 г. по адм.д. № 2227/2009 г., IV отд. на ВАС; Решение №*

1266/05.02.2015 г. по адм. д. № 9677/2014 г., III отд. на ВАС; Решение № 15942/22.12.2017 г. по адм. д. № 7052/2017 г., III отд. на ВАС; Решение № 309/12.07.2017 г. на АдмС – Добрич по адм. д. № 318/2017 г.).

Правилото на чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА във връзка с чл. 45, ал. 10 от ЗМСМА е императивно и предписва, че решенията на общинския съвет се вземат с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. Всяко отклонение от това правилото е съществено и обуславя незаконосъобразност на процесуално основание. В случая непостигането на предвиденото от закона мнозинство при вземане на решение от колегиален орган, какъвто е общинският съвет, води до необходимост от неговата отмяна, като незаконосъобразно.

В правната доктрина също е застъпено виждането, че е невъзможно решение на колективен орган на управление да се приема с мнозинство от половин глас, тъй като половин глас не може да съществува. Ако при изчисляване на мнозинството числото не е цяло, то за да се получи повече от половината следва това число да се закръгли на следващата по-голяма цяла величина и да се прибави един глас. Така проф. д-р Стефан Стойчев, Конституционно право. С, 2002.

Поради изложените фактически и правни аргументи, на основание чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията и чл. 45, ал. 4 и ал. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация:

НАРЕЖДАМ:

ОСПОРВАМ Решение № 44, взето с протокол № 7 от 26.04.2018г. на Общински съвет Съединение, потвърдено с Решение № 47, взето с протокол № 8 от 14.05.2018г като незаконосъобразно по смисъла на чл. 146, т. 4 и 5 от АПК.

СЕЗИРАМ Административен съд – Пловдив за произнасяне по същество и отмяна на незаконосъобразното решение.

Претендирам присъждане на разноски по образуваното дело.

Настоящата заповед спира изпълнението на оспореното решение, на основание чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА.

Заповедта да се съобщи на председателя на общински съвет Съединение, на кмета на община Съединение и да се изпрати в Административен съд – Пловдив, ведно с преписката по издаването ѝ, за образуване на съдебно производство.

ЗДРАВКО ДИМИТРОВ

Областен управител на област Пловдив

/П/